

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2020

God sommer!

Kirkevergene
s. 6-9

Folkelig, jordnær og raus
s. 10-11

Menighetshuset
s. 12

Per Kvalvaag*Sokneprest*

per.kvalvaag@selbu.kommune.no

Mob: 991 54 430 (fri mandager)

Hilde Guldseth*Prestevikar (fra 1. januar 2020)*

hilde.guldseth@selbu.kommune.no

Mob: 95847268

Selbu
menighet

Tlf. 73 81 69 00

Gjelbakken 14, 7580 Selbu

kirken@selbu.kommune.no

Mand-torsd kl. 10-14

Kari Hegge*Menighetsrådsleder*

karheg@hotmail.com

Mob: 98660196

Gjertrud Laukvik*Kirkeverge*

gjertrud.laukvik@selbu.kommune.no

Mob: 481 61 925

Johanne Storflo Hammer*Sekretær/menighetsarbeider diakoni/kirketjener*

johanne.hammer@selbu.kommune.no

Mob: 950 06 634

Lisbeth Sørflakne*Menighetsarbeider trosopplæring*

lisbeth.ingvild.sorflakne@selbu.kommune.no

Mob: 918 21 804

Liv Bang Nilsen*Kantor*

liv.nilsen@selbu.kommune.no

Mob: 918 89 248

Bård-Ole Rolseth*Kirketjener/kirkegårdsarbeider*

bard.ole.rolseth@tydal.kommune.no

Mob: 905 31 262

Ola Dalheim*Kirketjener/kirkegårdsarbeider*

ola.dalheim@selbu.kommune.no

Mob: 414 04 874

Tydal
menighet

Mob. 489 95 509

Rådhus II, 7590 Tydal

kirken@tydal.kommune.no

Fredag kl. 10-14

Eirik Einum*Menighetsrådsleder*

eiri-ei@online.no

Mob: 951 52 172

Gaute Kirkvold*Organist*

gaute.kirkvold@gmail.com

Mob: 944 30 779

Bård-Ole Rolseth*Kirketjener Tydal/kirkegårdstilsyn*

bard.ole.rolseth@tydal.kommune.no

Mob: 958 03 496

Hilde Kirkvold*Kirketjener/klokker Stugudal*

hilde@tydalsnett.no

Mob: 952 95 954

Ei merkelig tid

For et halvt års tid siden gikk vi inn i 2020 med håp om et bedre år for menneskeheten, dog med en viss angst for klimakrise, sultkrise, krigstrusler og økende fattigdom omkring på kloden. En viss pessimisme følte vi altså, men selv i vår villeste fantasi så vi ikke for oss hva vi hadde i vente. Plutselig dukket ordet «korona» opp, et virus som visstnok oppstod blant flaggermus på livdyrsmarkedene i Kina og spredte død og fordervelse blant menneskene. Men Kina var jo så langt borte, og flaggermus har vi aldri vært plaget med, så vi tok det fortsatt med ro, selv om vi syntes fryktelig synd i kineserne.

At italienere og andre sydeuropeere også ble smittet, og at mange her også døde, ga oss fortsatt ikke panikk. Men så kom 12. mars, og koronaen var plutselig over oss i full monn. Alt ble stort sett stengt, vi kunne ikke en gang besøke hverandre, og vi måtte holde to meters avstand uansett hvor vi oppholdt oss.

Daglig ble vi oppdatert av alvorlige statsråder og helsedirektører, og i nærmiljøet ble såpe, Antibac og andre spritblandinger det viktigste hjelpemiddelet i vår private krig mot smittesvineriet.

Det ble ei merkelig tid som ikke lignet på noe vi hadde opplevd tidligere. Nå var det jo mange som priset seg lykkelig over at den teknologiske utvikling er kommet så langt at vi kan kommunisere med hverandre via digitale hjelpemidler og få med oss nyheter, kunst og kultur som streames hjem til oss. Men et tankekors melder seg likevel oppi all elektronikken: For mennesket er tross alt et sosialt vesen med behov for både fysisk og åndelig nærkontakt med andre. Og vi nekter for at denne nærkontakten kan skje på fullgodt vis gjennom en finurlig oppbygd skjerm som blir plassert foran oss. Nei, nå ønsker vi oss en klem snart.

La oss med tilfredshet slå fast at koronautviklingen her i landet har vist seg å være mer positiv enn i de fleste andre land. Færre og færre dør av det som nå kalles Covid 19, svært få er innlagt på sjukehus, smittesituasjonen virker å være under kontroll, og samfunnet har igjen åpnet litt etter litt. Så må vi bare håpe at dette ikke medfører en ny smittebølge. Derfor ligger det et ydmykt håp i vårt ønske for alle i sluttsatsen i denne artikkelen: **Ha en riktig god sommer, og husk at alt skal bli bra til slutt! Det må bli bra.**

Narve

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2020

Redaktør: Narve Rognbakke

Utgivere: Selbu menighetsråd og Tydal menighetsråd

Layout og trykk: Selbu Trykk AS

Gaver til bladet: Bankkonto 4285.07.93071

Forsidebilde: Ingrid Selboe

En Jesus i livet skulle alle ha

2020 blir et år jeg vil huske godt. Å være sammen alene, blir symbolet for fellesskap og omsorg. Men for mange har nok ensomheten vært tung å bære. Det er da jeg tenker at Jesus er god å ha. Når jeg skal snakke om min tro, er det to ord som er viktig for meg; kjærlighet og trygghet. Jesus viser i Bibelen at han er begge deler. For meg er han den vennen som alltid lytter. Han har sagt så mange kloke ting som får meg til å ville gjøre gode handlinger i mitt eget liv. Han har vist hvordan mennesker kan endre seg, hvordan vi kan gi tilgivelse, hvordan vi kan se forbi utseende, status og bakgrunn. Han setter barn og unge i fokus og viser ekstra omsorg for de svakeste i samfunnet. Han tenner et lys i meg som får meg til å ville være et godt menneske.

Men når lyset blir svakere, vil mørke ta over. På nyhetene ser jeg mennesker som roper og ber om å bli fri fra fordommer og urettferdighet. Jeg ser mennesker som blir gjort urett mot, og som ønsker å bli godtatt for den man er, ikke for de handlinger man har gjort, det utseende man har, eller hvordan man tolker verden og livet. Og når jeg graver i mine egne fordommer eller hverdags-uttalelser, så oppdager jeg at det også der ligger et ubevisst mørke. En ubetenksomhet i ord og handlinger. Det å være et inkluderende menneske, kommer ikke av seg selv. Det er noe jeg må jobbe med hele tiden. Også da tenker jeg at Jesus er god å ha. Jesus gir meg håp, trygghet og styrke.

Har du sett en tegning av hjerterytmen vår? Den går opp og ned. Hvis den er rett frem, er det et tegn på at livet er slutt. For meg betyr dette at livet skal gå litt opp og ned. Det handler mer om hvordan jeg takler nedturene. Jesus er «søplebøtta» mi når jeg er langt nede. Han får høre gørra, og han tåler det. Verktøyet mitt for å komme meg opp igjen, er lommelykta. Den bruker jeg til å lyse på de tingene som er positive og bra i livet mitt og rundt meg i samfunnet. Jeg tror at ved å gi næring til kjærligheten, vil den vokse seg sterkere enn hat og fordommer.

Jesus sier at han er verdens lys, og at den som følger han, skal ha livets lys. Jesus vil hjelpe oss. Hvis vi følger han, så blir det lettere både å skjønne hva som er godt, og å gjøre det gode. Når vi leser i Bibelen, eller hører om alt det gode Jesus gjorde, så er det lettere å følge hans eksempel.

Kjære Jesus. Tusen takk for at du er verdens lys. Takk for at du viser oss kjærlighet, og for at du hjelper oss på veien så vi kan være trygge. Ber om at du må være med oss hele tida, slik at vi klarer å bli lys i verden, vi også.

Amen

Gry Merete Dyrdal

1. pinsedag kunne Per prest ønske menigheten velkommen til den første åpne gudstjenesten i Selbu kirke etter koronastengningen.

Da verden stoppet opp

Den 12. mars kom på Norges befolkning som «julekvelden på kjerringa». Vi hadde jo hørt ord som «korona» og «pandemi» noen uker, men hadde vel problemer med å begripe at det skulle ramme oss. Men det skulle det gjøre.

Plutselig var skolene og barnehagene stengt, på sykehjemmene satt eldre mennesker i hopenettall som ikke kunne få besøk av sine nærmeste, besteforeldrene kunne ikke besøke barnebarna, og heller ikke omvendt, og Antibac ble et fast innslag i alle menneskers liv og tilværelse.

I de tusen hjem hadde utallige foreldre hjemmekontor, og ungene hadde digital hjemmeskole uten mulighet til å treffe verken sine venner eller lærerne. Det var nok også problematisk for mange. Flytrafikken stanset opp med et brak, og enhver drøm om sydenferie i varmere strøk, forsvant ut i det blå.

Alt ble stengt, ingen livekonserter, ingen revyer eller teaterforestillinger, ingen åpne møter, verken av den ene eller annen art, ingen sportsarrangementer, ingen treninger, ingen korpsøvelser osv.

På to meters avstand

Vi måtte holde minst to meters avstand til hverandre, ikke spandere en klem på noen, ikke sitte ved siden av hverandre på bussen, ikke være flere enn fem samlet på ett sted, om vi da ikke bodde sammen

til daglig. Vi lyttet til statistikk over smittede, over personer innlagt på sykehus, noen til og med med respiratorbehandling. Og så var det nye, daglige oppdateringer over døde av Covid 19, som svineriet etter hvert ble døpt, både her til lands og i land etter land over hele verden.

Været var ikke lenger hovedsamtaleemnet

Det elendige været som vi ble belemret med stort sett hele etterjulsvinteren og våren, gjorde ikke humøret nevneverdig bedre. Men ikke en gang været var hovedsamtaleemnet når folk møttes. Det var Korona. Det å møtes ble ellers noe vi gjorde sjeldnere og sjeldnere, og stakk vi hodet utenfor døra for å dra på butikken, sprita vi oss opp både før, under og etter handleturen og kjente etter om vi skulle føle antydning til forkjølelse eller sår hals etterpå. Det ble en mani, en nevrose som ikke ville slippe taket, samme om vi trøstet oss med at smittetall, tall for innleggelser, og dødstallene her i landet, ble lavere dag for dag.

Det gikk verre hos andre

Sterkeste trøsten fant vi i tallene som fremkom på de svenske helsemyndighetenes daglige pressekonferanser der representantene for «folkhemmet» kunne berette om tall som gikk i stikk motsatt retning av hva Bent Høie og Erna Solberg la fram. Samtidig kunne de to og deres følgesvenner

Disse fire var med og skapte høytidsstemning under gudstjenesten 1. pinsedag. Fra venstre: Anne Kari Skotnes, Liv Bang Nilsen, Marit Johanne Bårdsgård Stokke og Hans Bårdsgård.

understreke med alvorlig mine at vi måtte være forberedt på koronabølge nummer to og tre. Dødstallene i land som Italia, Frankrike, Spania, USA, Belgia og Storbritannia gikk rett til himmels, mens vi prisert oss lykkelig for at Vårherre hadde plassert oss akkurat her, i Norge, samtidig som vi mobiliserte alt vi hadde av medfølelse overfor kinesere, italienere, franskmenn, spanjoler, belgiere, briter, svensker og amerikanere.

Var det dommedag?

Det var ei merkelig tid. Alt ble stengt. Ingen kom på besøk, og ingen gikk heller på besøk. Et slags kunstig koma la seg over land og folk. Vi ble mer og mer lat og levde ut fra tanken om at vi trenger ikke gjøre ting i dag, det meste kan vente til i morgen. Trafikken stanset til tider på det nærmeste helt opp, og en tur gjennom Østerdalen i slutten av mars fortalte at vi møtte bare en personbil for hver tiende trailer. Og da vi på hjemturen en lørdag ettermiddag møtte bare tre biler på hele strekningen fra Stugudalen til Vikvarvet, begynte vi å undres over om Svartedauen hadde slått til på nytt, eller at dommedag hadde inntruffet mens vi kjørte bil, og uten at vi hadde registrert elendigheten.

Gudstjenester, dåp og bryllup på vent

Nå er jo dette et menighetsblad, men om noen skulle leve i den villfarelse at kirkene skulle spares for koronavirusets forbannelse, så er nok de fleste pinlig klar over at det slett ikke var tilfelle. Alle gudstjenester i kirkene ble avlyst like brått som alt annet etter 12. mars, folk som hadde planlagt bryllup, måtte sette den ekteskapelige lykke på vent, i hvert fall om de ville ha mange bryllupsgjester, og barnedåper i fleng ble utsatt inntil videre, selv om en nok kunne få selve handlingen utført, dog uten nesten en eneste gjest. Begravelser måtte jo gjennomføres, men nå med kun et fåtall sørgende i kirkebenkene, og med minst to meters avstand mellom disse.

Digitale medier inntok også kirkene

Da skal det innrømmes at det var en stor fordel at den teknologiske utvikling har gitt oss nye muligheter når det gjelder å oppleve både kirkeliv og kultur gjennom de digitale medier med videosendinger og streaming og hva nå alle de nymotens oppfinnelsene kalles. Her kastet også vår lokale kirke seg inn i den digitale formidlingsverdenen med flere gudstjenester som folk kunne få oppleve på sine egne dataskjermer. Eilif Uthus og FjellTV stod for det meste, og tallenes tale viste oppmuntrende sifre når det gjaldt hvor mange som hadde vært innom skjermen og tittet på de digitale sendingene, også fra kirkene. I påska var det to gudstjenester fra Selbu kirke, en med Per prest og en med Hilde, og så fortsatte det med gudstjeneste på nasjonaldagen og deretter 1.pinsedag. Her var det digitale gudsord og sang for dem som satt hjemme, men akkurat på pinsedagen åpnet igjen kirken for de som søkte dit. Og uansett hvor fint det fungerte med de digitale sendingene, så følte vi at det tross alt var noe annet, noe bedre, å være fysisk til stede i kirkerommet.

Håper det er over

Nå er altså samfunnet vårt igjen åpnet, om enn fortsatt med en haug med koronarestriksjoner. Og fornøyd kan vi konstatere at vi har overlevd, i hvert fall så langt. Og så får vi bare håpe og tro at vi nærmer oss enden på koronapandemien. For selv om vi berga bra her i Selbu og Tydal, så var det slett ikke artig med skrekken for at Covid 19 skulle ramme oss. Det var ei merkelig tid. Det var ei tid da alt ble satt på vent. Vi håper at det er over nå, og at vi slipper å bli utsatt for slikt i framtida.

Et litt uskarpt bilde med de medvirkende i den digitale gudstjenesten fra Selbu kirke skjærtorsdag.

Foran: Tina Marie Garberg, Karianne Furan og Malin Fenne Westerhus. Bak fra venstre: Liv Bang Nilsen, Rune Langseth, Per Kvalvaag, Hilde Guldseth, Ingrid Borseth og Anne Berit Ødegård Larsen.

I tre og et halvt år har Ann Kristin Slind gjort en flott jobb som kirkeverge i Selbu. Her ser vi henne på hennes siste arbeidsdag på kontoret i kirkestua.

Det har vært en spennende, omfattende jobb

Ann Kristin Slind tiltrådte stillingen som kirkeverge i Selbu 1. januar 2017, akkurat den dagen Den Norske Kirke sluttet å være statskirke. Fra 1. juni 2020 har Ann Kristin sluttet i denne jobben og gått over til jobb som «controller» i Selbu kommune.

Men det er absolutt med blandede følelser at hun nå har sluttet i kirkevergejobben. Hun har trivdes i jobben på kirkestua, selv om den nok innebar mye som hun ikke var klar over på forhånd. Og hun kommer til å savne både arbeidet og kollegaene som hun har hatt daglig samarbeid med.

Visste ikke hva jobben innebar

- Jeg visste virkelig ikke hva jobben innebar da jeg begynte, og slett ikke hvor bredt arbeidsfeltet var, og hvor omfattende jobben var. Men nettopp derfor ble dette den mest spennende jobben jeg har hatt. Og jeg har ikke trodd annet enn at jeg skulle fortsette her til jeg nådde pensjonsalderen. Men så åpnet mulighetene seg for at jeg kunne få jobb som controller i Selbu kommune, og når det så råder noe usikkerhet omkring hva kirkevergestillingen vil innebære når den nye tros- og livssynsloven innføres,

valgte jeg å satse på kommunen, sier Ann Kristin.

Fra kirkeloven til ny tros- og livssynslov

Det at Den Norske Kirke opphørte som statskirke i 2017, innebar naturlig nok en betydelig endring i forhold til lovverket. Kirken styres fremdeles i dag etter Kirkeloven, men den skal heretter erstattes av en ny tros- og livssynslov. Ingen er vel helt klar over hva dette vil innebære, blant annet er det ikke avklart hvem som vil sitte med arbeidsgiveransvaret for de ansatte i fellesrådene.

Finansieringen er ikke avklart

- Da staten og kirken skilte lag i 2017, var det altså mye som var uklart, og jeg føler nok at svært mye skjedde i feil rekkefølge i forhold til at kirken så skulle stå på egne ben og styre seg sjøl over natta. Blant annet er det fortsatt ikke avklart hvordan finansieringen av kirken skal skje i framtida. Og fra at kirken ble styrt etter en hel lov tidligere, skal den nå styres i forhold til bare et kapittel i den nye loven. At disse tingene vil by på store utfordringer i framtida, kan alle skjønne, sier Ann Kristin, uten at hun dermed uttrykker noen som helst tilfredshet over at hun slipper å gripe fatt i disse utfordringene.

Møter mennesker i alle livssituasjoner

At hun har trivdes i jobben, hersker det i hvert fall altså ingen tvil om.

- Som sagt har det vært en svært interessant og spennende jobb der jeg aldri har visst fullt ut hva dagen ville innebære når jeg har kommet på kirkestua om morgenen. Det har vært overraskende lite rutinearbeid, og en stor del av jobben har gått ut på å treffe folk. Og her har jeg møtt mennesker i alle forskjellige livssituasjoner og i alle livets faser. Da har jeg alltid forsøkt å møte dem med ydmykhet, og den samme ydmykhet har jeg også prøvd å utvise i forhold til de ulike arbeidsoppgavene jeg har hatt i jobben som kirkeverge. Her har jeg møtt mennesker i den største glede, men også i den dypeste sorg, og jeg håper at jeg har klart dette på en tilfredsstillende måte slik at folk har følt seg ivaretatt når de har kommet hit. Jeg hadde ingen jobberfaring med slikt før jeg begynte i jobben, og jeg har prøvd å imøtekomme de pårørendes ønsker i forbindelse med både gledes- og sorgsituasjoner. Vi prøver å strekke oss langt for å etterkomme ønskene deres, men noen ganger er det dessverre ikke mulig, sier den avtroppende kirkevergen i Selbu som også framhever det gode miljøet med trivelige kollegaer på Kirkestua.

Svært mye har skjedd

I tre og et halvt år har altså Ann Kristin Slind fungert som administrativ sjef på kirkestua. Og tenker vi etter, er det utrolig mye som har skjedd på disse årene. Det siste som ble gjort nå i vår, var å få innredet en trivelig kaffekrok bakerst i Selbu kirke, samtidig som Ingebrigt Kulseth og Olav Stokmo laget et stort skap helt bakerst slik at en fikk en sårt tiltrengt lagerplass der. Brit Uni Kjøsnæs har malt skapet, og hvis en ikke visste annet, skulle en tro at det har stått der i mange, mange år.

Mange gaver til kirken

Dette prosjektet er finansiert med gavemidler som er gitt til Selbu kirke. Ellers nevner Ann Kristin den betydelige utvidelsen av kirkegårdene ved hovedkirken i Selbu og ved Selbustrand kirke. Dessuten har mye skjedd takket være betydelige gavemidler som er gitt i forbindelse med dødsfall. Blant annet ble det kjøpt inn ei svært fin julekrybbe som ble finansiert med minnegave ved Brynhild Skrødals bortgang. Nå ble julekrybba noe dyrere enn planlagt, men det manglende beløpet ble så gitt av Arnold Tørum. En arv etter Leif Sveen til forskjønnelse av Selbu kirkegård ble brukt til anskaffelse av flere lyspunkt på kirkegården og nye porter ved hovedinngangen og ved Lekåbrua. Nevnes må også gaven fra nå avdøde Bjørn Eggen som ga nye kirketekstiler til det kirkelige Selbu. Minnegaver gitt til Flora kirke, ga sitteputer og lysglobe, og i sommer skal toalettene restaureres. Kommunen har stått for rehabilitering av Kirkestua i 2018, og det kom også nytt toalett på Selbustrand.

Dessuten må vi også her ta med at en nå har fått etablert navnet minnelund ved kirkene både på Selbustrand og ved hovedkirken, og det er kjøpt inn stativ for å bruke til å sette ned lys og blomster der.

Blomsterfondet er svært viktig

En ting som Ann Kristin Slind framhever som særdeles viktig, er betydningen av blomsterfondet i Selbu.

- Det ble gitt 300 000 kroner til blomsterfondet i løpet av fjoråret, og det er uten tvil ene og alene blomsterfondet som muliggjør at vi hele tida kan ha så vakre og velstelte kirkegårder som vi har i Selbu. Blant annet gir det oss mulighet til å leie inn fire skoleungdommer og en voksen til å slå graset og stelle på kirkegårdene i løpet av sommermånedene. Dette satser vi på skal vises, og derfor tenker vi at disse pengene skal brukes til glede for mange, sier Ann Kristin.

Positivt samarbeid med kommunen

Kirkegårdsforvaltningen er en kommunaloppgave som soknet forvalter på vegne av kommunen, mens selve kirkebyggene er i soknets eie der kommunen skal yte de nødvendige midler til vedlikehold og drift. Og kirkevergen er svært godt fornøyd med samarbeidet med både den administrative og politiske ledelsen her i Selbu.

-Vi møter alltid stor og positiv velvilje i Selbu kommune, og kommunen strekker seg langt når det gjelder både å stå i brodden for vedlikeholdet, og når det gjelder å yte tilskudd. Så vi er heldige, for slik er det slett ikke i alle kommuner. Vi framsetter våre ønsker og behov for kommunen, og her etterkommer kommunen som regel ønskene. Den lokale kirken står svært sterkt her i bygda, og så må vi utvikle kirken i takt med de endringer som skjer i samfunnet ellers, sier Ann Kristin.

Ønskelig med kulturminneplan

Når det gjelder kirkegårdene, sier Ann Kristin at vi her i Selbu står godt rustet for framtida etter de betydelige utvidelsene av både Selbu og Selbustrand kirkegård.

I det vi spør om framtidsvyer for kirkene i Selbu, påpeker hun at det hadde vært sterkt ønskelig å få til en kulturminneplan for kirkegårdene i bygda.

-Det er registrert mer enn ett hundre gamle gravminner her som i grunnen er verdt å ta vare på. For gravminnene gjenspeiler historien og utviklinga gjennom tidene. Samtidig har vi ingen mulighet til å ta vare på alle gamle gravminner. Vi trenger for eksempel ikke bevare ti helt like jernkors. Gjennom en kulturminneplan vil vi finne hva som er verdt å bevare, så jeg håper at en slik plan kan bli en realitet i nær framtid. Vi hadde planer om å flytte de eldste gravminnene til baksida av kirken, men det fikk vi ikke lov til for bispedømmerrådet, forteller hun.

Ann Kristin sammen med de fleste av hennes gode kollegaer på kirkestua. Fra venstre: Per Kvalvaag, Johanne Hammer, Ann Kristin Slind, Liv Bang Nilsen og Lisbeth Sørflakne.

Har fått en dyktig arvtaker i jobben

Nå har altså Ann Kristin Slind sluttet i stillingen som kirkeverge i Selbu. Og hun føler seg overbevist om at hennes etterfølger, Gjertrud Laukvik, vil gjøre en utmerket jobb her.

-Jeg kjenner henne godt fra tidligere, og jeg kan

med hånden på hjertet si at kirken i Selbu her har fått en svært dyktig og engasjert medarbeider. Jeg kan også understreke at hun og jeg tenker svært likt når det gjelder denne jobben, sier Ann Kristin Slind, avtroppende kirkeverge i Selbu.

Årets konfirmanter Selbu og Tydal 2020

TYDAL KIRKE 05.09.2020 KL. 11.00

Sindre Aas
Markus Gipling

FLORA KAPELL 05.09.2020 KL. 13.30

Caroline Angelica Græsli
Dorte Sørflakne

SELBU KIRKE 06.09.2020 KL. 11.00

Julie Borseth Aas
Peder Aftret Andersen
Lovise Therese Holta
Mathias Mosleth
Thora Sofie Matheson Solberg

SELBU KIRKE 06.09.2020 KL. 13.00

Laura Græsli
Maria Kulseth
Erika Østby Nilsen
Anita Rønsberg
Ingrid Andrea Sørmo

SELBUSTRAND KIRKE 19.09.2020 KL. 11.00

David Balstad Julseth
Karina Reinås

Elias Fuglem Stjern
Nathalie Thrana

SELBUSTRAND KIRKE 19.09.2020 KL. 13.00

Johannes Spets Gjersøe
Emil André Martinsen Olsen
Dina Berg Solli
Sander Høiby Stuberg

SELBU KIRKE 20.09.2020 KL. 11.00

Robin Nykkelmo Andersen
Ingeborg Marie Borseth-Aune
Iselin Sundal Stokke
Andrea Cecilie Aunmo Wold
Martine Alise Aunmo Wold

SELBU KIRKE 20.09.2020 KL. 13.00

Ada Bjørkås Myge
Amelia Fredrikke Nervik
Ayla Violet Simonsen-Henden
Ellen Sofie Uglem

Bergensk stjørdaling ny kirkeverge i Selbu

Fra 1. juni er menigheten blitt møtt av ei blid og imøtekomende dame med umiskjennelig bergensk tonefall og skarrende r-er når en har kontakt med kirkevergen i Selbu.

Fra nettopp denne datoen startet nemlig Gjertrud Laukvik i jobben på kirkestua. Hun er 58 år, er opprinnelig fra Bergen, men bor på Stjørdal der hun er gift med stjørdalingen Arne Martin Laukvik som til daglig er banksjef i Hegra Sparebank. De har to sønner og to svigerdøtre, og i nær framtid skal de bli besteforeldre. Fra 1995 har familien hatt hytte på Stugudalen, så hun sier at hun kjenner vegen til Selbu svært så godt. Og hun ser fram til å kunne avslutte en del vinterlige arbeidsdager i Selbu med en oppfriskende skitur i løypene på Selbuskogen.

Rømte fra regnet i Bergen

Hun er altså oppvokst i vestlandshovedstaden, men etter gymnaset dro hun til Molde for å studere IKT, og der møtte hun også sin tilkommende ektemann som var opptatt med økonomistudier i «rosenes by». De ble et par, og etter studiene bosatte de seg først i Gjertruds fødeby.

- Men dette året pøsregnet det nesten hele tida, noe som ga nedbørsrekord i Bergen, og det sier jo ikke så lite. Til og med en bergenser måtte innrømme at været var trøstesløst, og dermed ble det med bare 2,5 år for familien Laukvik der før vi så flyttet til Stjørdal i 1987. Og der har vi bodd siden, forteller Gjertrud.

Har jobbet med data hele livet

Hele hennes yrkesaktive liv har hun jobbet med datasystemer, de siste årene gjennom Friskgården HMS i Stjørdal der hun har hatt ansvar for bedriftshelsetjenesten med organisasjonsutvikling, lederutvikling og lederstøtte. Fra 2014 inngikk Selbu HMS som deleier her, og gjennom dette arbeidet er Gjertrud for lengst blitt kjent med de ansatte i soknet, ikke minst med hennes forgjenger i stillingen som kirkeverge, Ann Kristin Slind.

Spennende og utfordrende jobb

- I utgangspunktet har jeg ingen erfaring med kirkelig

Selbyggene vil nok trives med den blide og imøtekomende damen fra Bergen som nå er begynt som kirkeverge.

arbeid, men da jeg leste utlysningsteksten, fant jeg ut at dette ville kunne være en spennende utfordring å prøve for meg. Men jeg hadde så lite kjennskap til organiseringen av arbeidet i kirken at jeg måtte google både «sokn» og «kirkeverge» for å skaffe meg mer kunnskap. Så snakket jeg med Ann Kristin for å få innblikk i hva stillingen innebærer, og etter hvert fikk jeg mer og mer lyst å søke, ikke minst ut fra at jeg kjenner de ansatte ganske godt fra tidligere. Og nå gleder jeg meg til å ta fatt på alle arbeidsoppgavene som venter meg i forbindelse med kirken og soknets arbeid i Selbu, sier Gjertrud.

Glad i folk

Som hun sier, gleder hun seg, men samtidig er hun spent på alle oppgavene som følger med det å være kirkeverge.

- Jeg vet at oppgavene også innebærer å møte folk i høyst ulike livssituasjoner, både i livets største gleder og i den mest bunnløse sorg. Men jeg er svært glad i folk, liker å jobbe med folk og å møte dem der de er i livet. Dessuten er jeg trygg på at alle som jobber i soknet virkelig kan jobbene sine og vet hvilke oppgaver som må løses, og hvordan dette skal skje. Og slik regner jeg med at de ansatte vil være til god hjelp for meg i mitt arbeid, sier Gjertrud Laukvik, den nye kirkevergen i Selbu.

Avskjed med en folkelig

En søndag i februar tok menighetene i Neadalføret avskjed med den folkelige, jordnære og rause presten Dagfinn Slungård. At han også har vært bonde på farsgården i Stjørdal det meste av tida, har vist seg å harmonere svært så godt med folkesjela i jord- og skogbruksbygdene Selbu og Tydal.

I 42 år har Dagfinn Slungård vært prest, og det meste av tida har han også vært bonde, i mange år drev han melkeproduksjon, mens han i de senere årene drev jorda si med å dyrke korn. Nå leier han imidlertid bort jorda.

Tre dåpsbarn, mange nattverdsgjester og en begripelig preken

Da selbyggene og tydalingene tok avskjed med Dagfinn i Selbu kirke, hadde mye folk møtt opp, tre barn ble båret til dåpen, det var nattverd med svært mange nattverdsgjester, og dessuten mye vakker sang og musikk av representanter for de unges musikkliv i Selbu. Og Dagfinn tok avskjed med menigheten med å holde enda en god og innholdsrik preken, en preken som var jordnær og begripelig for alle oss med ikke-teologisk bakgrunn. Det var i hele tatt en gudstjeneste som var i tråd med slik bygdefolket alltid har oppfattet Dagfinn; som en prest som står folket nær.

Omgjengelig og jordnær, omtenksom og inkluderende – med humor

Ved den etterfølgende sammenkomsten på menighetshuset ble Dagfinn så takket av med blomster og gode ord fra menighetene og fra kolleger. Mange ga gode og treffende karakteristikker av den folkekjære presten, og ikke minst traff lederen i Selbu menighetsråd, Kari Hegge, godt, da hun fortalte hva folk hadde sagt til henne når hun hadde bedt dem fortelle hva de forbandt med Dagfinn i hans gjerning som prest.

- Her fikk jeg til svar en rekke beslektede ord som vel forteller hvordan han er, og hvordan han er blitt oppfattet. For alle var enige om at han er omgjengelig og jordnær, omtenksom og inkluderende. Og så har han humor, oppsummerte menighetsrådslederen i Selbu i det hun takket og overrakte blomster.

Takk fra menighetene, venner og kolleger

Anne Lise Galtung Risan hilste med blomster, gode ord og diktlesning i sin takk til Dagfinn, og Inger

Sokneprest Per Kvalvaag, tidligere prost og nåværende prostiprest Dagfinn Slungård, prostipreststillingen som gjelder Selbu og Tydal.

Granby takket også med en særdeles personlig hilsen til den avtroppende presten. Og Slungårds etterfølger som prost i Stjørdal prosti, Jon Henrik Gulbrandsen, uttrykte stor glede og tilfredshet over at Dagfinn fortsatt «holder koken» og fortsetter som prostiprest i halv stilling, mens Per prest takket for gjensidig godt og trivelig samarbeid gjennom mange år. Spesielt framhevet Per Dagfinns store arbeidskapasitet og hans evne til å forene det folkelige og det kristelige i prestedtjenesten.

Mye har skjedd i kirken

I sin takketale brukte Dagfinn ord som «freelanceprest» om store deler av sin prestegjerning. For i tillegg til årene som prost i Stjørdal prosti har han også vært vikarprest og nå prostiprest. -I løpet av mine 42 år som prest i Den Norske Kirke har det skjedd mye, og mye er forandret i kirken.

Per, jordnær og raus prest

Slungård, og prestevikar Hilde Guldseth, som nå har tatt over den delen av

Men store deler av folket søker fortsatt til kirka ved spesielle anledninger, og det skjer i både glede og sorg. Oppslutningen om nattverden har økt enormt i menigheten, og dette er av de ting der Per med sin kreativitet har gått foran og funnet fram til gode løsninger for hvordan vi skal gjøre tingene i dag. Det samme gjelder signingsverset som blir sunget for hvert enkelt dåpsbarn, og minning for alle dem som er gått bort. Vi har hatt et godt samarbeid, og det har vært en stor glede å være med Per i arbeidet med konfirmantene. Jo, det har vært en fin og god opplevelse å ha sitt virke i kirkene i Selbu og Tydal, sa Dagfinn Slungård.

Kommer igjen som prest i blant

Den delen av prostiprestens virke som omfatter Selbu og Tydal, har Dagfinn nå overlatt til Hilde Guldseth. Men etter som en prostiprest skal gjøre tjeneste i

Lederen i Selbu menighetsråd, Kari Hegge, overrakte blomster og takket Dagfinn Slungård for alle årene han har gjort tjeneste i Selbu.

Dagfinn Slungård vil nok få noe mer tid hjemme hos fru Åse Elisabeth når han nå har gått over i halv stilling som prostiprest.

hele prostiet etter behov, regner han med at han også heretter fra tid til annen kommer til å utøve prestegjerningen her i dalføret. Det hørtes ikke ut som han hadde motforestillinger mot akkurat det. Og det har nok heller ikke noen i menighetene.

Styret for menighetshuset inviterer til økonomisk dugnad som skal gi oppussing av huset.

«Hallen» og inngangspartiet skal pusses opp

Siden 70-tallet har menighetshuset i Selbu fungert som ei storstue i bygdas kirkeliv, i tillegg til selve kirken. Nå er huset i langt mindre bruk, men like fullt er det tydelig at deler av menighetshuset trenger en «ansiktsløftning» i form av oppussing.

Det nye styret for menighetshuset som ble valgt sist høst, Ingrid Kjøsnes, som er styrets leder, Heidi Kulseth, Jorun Kjøsnes, Ingar Gullbrekken og Åge Kjeldstad, har funnet at det spesielt er i inngangspartiet og «hallen» at behovet for oppussing er presserende.

Vil skape et mer positivt førsteinntrykk

- Vi ønsker å gjøre inngangspartiet og hallen mer presentabel for publikum som kommer til menighetshuset. Her tenker vi først og fremst på å få malt tak og vegger, og vi har også tanker om ny belysning og møbler. Slik vil vi forsøke å skape et mer positivt førsteinntrykk når folk besøker huset, forteller styremedlemmene.

Inviterer til økonomisk dugnad

Men det er som alltid klart at om noe nytt skal skje, så koster det penger. Og styret bedyrer at de i så måte slett ikke sitter på en gullgrube slik situasjonen er i dag. Selv om økonomien ikke er katastrofalt dårlig, og huset har penger til den daglige drift, så er det ikke penger nok til noen som helst form for oppussing. Derfor inviterer styret bygdefolket i Selbu, og også utflytta selbygger, til å bli med på en økonomisk dugnad for menighetshuset, slik at det kan framstå i bedre forfatning og mer stilfullt og innbydende enn det gjør i dag.

Dette vil skje på den måten at styret inviterer folk til

å gi penger til oppussing av menighetshuset, enten gjennom innbetaling til konto nr. 4285.19.81076, eller på Vipps nr. 610818. Alle som viser giverglede og gir penger til menighetshuset, vil få navnet sitt i en oversikt som vil bli presentert annenhver uke i Selbyggen, dog uten at giverbeløpet er tatt med.

Mange alternative bruksområder

Tradisjonelt har menighetshusets viktigste bruksområde vært ved minnesamvær i forbindelse med begravelser. Dette skjer mer og mer sjelden i senere tid, og dermed har mye av grunnlaget for husets økonomi også forsvunnet. Nå håper styret at folk vil se at det finnes en rekke alternative bruksområder for huset. Det egner seg også svært godt til helt andre sammenkomster enn minnesamvær, som bursdager, konfirmasjoner og andre selskaper. Og om en føler at storsalen er i største laget, vil nettopp «hallen» være et suverent alternativ ved små selskap og sammenkomster.

Bli med og gi din støtte

Tradisjonelt har styret for menighetshuset arrangert basar hver vinter for å bedre økonomien. Men koronaepidemien satte naturlig nok en effektiv stopper også for basaren på menighetshuset dette året. Også av den grunn fant styret at en måtte finne andre måter å få inn penger på, i hvert fall om planene for oppussing skal kunne realiseres.

-Bli med og gi din støtte til oppussing av menighetshuset. Det er bygdefolkets hus, og bygda trenger dette huset i mange sammenhenger, sier de fem entusiastiske styremedlemmene for menighetshuset i Selbu.

En annerledes konfirmantvår

- Prosjektgudstjenesten er avlyst! Ikke noe drama, dans, band, liturgi og presteri i Selbukirka! Slett ingen fysiske samlinger. Det var den triste beskjednen til konfirmanter og prester, som hadde gledet seg til et kreativt og variert vårsemester.

Det aller mest dramatiske for konfirmantene var selvsagt at selve konfirmasjonsdagene blir utsatt til september og deles opp i flere, mindre gudstjenester. Men hele våren ble ganske annerledes enn alle hadde tenkt.

Lærerikt med Nettkonfirmant.no

For at konfirmantene skulle lære noe i vår, tok menigheten i bruk Sjømannsmisjonens opplegg for konfirmanter som sitter for seg selv rundt om i verden. Det samme gjorde mange andre menigheter. Det er et opplegg med lærebok og bibel på skjerm, med spørsmål som sendes inn til prestene. De aller fleste konfirmantene syntes opplegget var utfordrende og lærerikt, med «mange spørsmål som man ikke tenker på til daglig». Blant oppleggets hovedtemaer hadde prestene valgt ut *Tro & tvil*, *Tilgivelse & nåde*, *Den hellige ånd* og *Hva er da et menneske?* Det høres kanskje litt snevert religiøst ut, men spørsmålene var av to ulike hovedtyper: «Hva tenker du»-spørsmål og «Hva sier Bibelen»-spørsmål. Det ga en fin blanding av egen-tenkning og kristelig input.

Gruppemøter på Teams

Innimellom hjemmeoppgavene «møttes» konfirmantene i grupper på Teams. Det er et dataprogram ungdommene kjenner fra hjemmeskolen, der flere på én gang kan møtes på PC eller mobil i videosamtale. De fleste konfirmantene syntes det var bra å «møtes» og snakke gjennom oppgavene fra Nettkonfirmant.

Utfordrende, men litt krevende

De ungdommene som liker å skrive, fikk mye utav nettkonfirmant-opplegget. Flere uttrykte nye tanker og ærlige følelser som det ikke er så lett å komme fram med i en samlet klasse. Noen, særlig blant guttene, ga mer kjappe og kortfattede svar. Slik er det jo. Enkelte syntes opplegget var for vanskelig. Da kunne de bli loyet muntlig gjennom spørsmålene på telefon. Menigheten vurderer å bruke litt av Sjømannsmisjonens opplegg som et supplement også til høsten. Dette selv om Sjømannsmisjonens lærebok neppe har *hele* faciten på hva kristendom er.

KONFIRMANTENE 2019-2020

Det ble ingen prosjektgudstjeneste for konfirmantene i vår.

I september blir det endelig konfirmasjon!

«Fellesprosjekt»

Som erstatning for den tapte prosjektgudstjenesten laget og ledet trosopplærer Lisbeth et fellesprosjekt der konfirmantene fikk enkle og artige oppgaver med å lage bilder og filmsnutter til en film-presentasjon. Dermed kom det litt artighet inni alle skriveleksene. Filmen blir lagt ut i konfirmantgruppa og på menighetens hjemmesider. Når dette leses, er den kanskje ute allerede.

«Ungdomsleder – jeg?»

Konfirmantene får tilbud om å fortsette som ungdomsledere etter konfirmasjonen i september. Da får de bli med som ledere på leir og andre konfirmantopplegg, og på andre valgfrie arrangementer for barn og unge. De som velger dette, liker seg som regel riktig godt.

Per prest

Nye konfirmanter på ny leir i høst

Korona-tiden setter sitt preg også på kommende konfirmant-år. Den største endringen er at leiren i august er avlyst. I stedet satser menighetene på en ny slags leir i oktober, i regi av «KRIK».

Høstens potensielle konfirmantkull i dalføret er stort. Menighetene hadde derfor reservert Misjonssambandets romslige leirsted på Søvassli i Hemne for leiren, som var satt opp i nest siste augusthelg. KRIK-leiren finner sted sju uker seinere på Stjørdal. Nå håper alle at denne kan gjennomføres som planlagt.

Friluftsdag på Årsøya

Siden leiren er flyttet, starter konfirmantåret denne gang med friluftsdag på Årsøya lørdag 22. august. Der blir det undervisningsstasjoner ute i terrenget, leker og en god pause med pølsegrilling og trivsel i paviljongen. Dette er en av de dagene da prestene trenger godt med foreldremannskap til å hjelpe seg.

«konfACTION»

Konfirmantleiren på Stjørdal foregår i høstferie-uka og varer fra onsdag 7. til søndag 11. oktober. Leiren, som KRIK står bak, har tittelen «KonfACTION

Trøndelag». KRIK er en forkortelse for det litt tunge navnet «Kristen Idretts-Kontakt». Organisasjonen kan minne om KFUK/KFUM, men har kanskje et enda skarpere fokus på stikkordene «kristentro» og «idrett». Det blir spennende når ungdommene skal møte denne organisasjonen, som er ganske ukjent her i dalføret. Episenter for leiren blir Stjørdalshallen. Aktivitetene blir varierte – for arrangørene har innsett at slett ikke alle er interessert i idrett, verken konfirmanter eller prester. Leiren er planlagt med 350 deltakere, og blant annet blir Stjørdalskonfirmanter med. Arrangørene regner med at smittevernreglene vil tillate en så stor leir i oktober. For konfirmantene kan det bli både spennende og utfordrende å møte så mange nye folk. Fellesmøtene, fellessangen og gudstjenesten vil få et helt annet trøkk når en slik mengde er sammen. Samtidig er det viktig å få være sammen med sine egne, det gir trygghet og sveiser gruppa sammen. Leiren vil variere fint mellom små prategrupper og store show. Ungdommene kan velge sportslige grupper som klatring, ballspill, kardio, villmark, terrengsykling osv – men også dansekurs, frisbee og rolige aktiviteter som brettspill, håndarbeid, maling, film, foto og annen kreativitet. Det blir et eget opplegg med kursing for ungdomsledere.

Fellessamlinger

I Neadalen har det lenge vært praksis å legge mye av undervisningen til større fellessamlinger, heller enn til regelmessige «præsttimer». Foruten leir og Årsøya-dag skal konfirmantene på pilegrimsvandring og kirkevandring, der de fleste aktiviteter og undervisningsopplegg foregår i smågrupper som rullerer, såkalt «stasjonsundervisning».

Nettkonfirmant?

I korona-opplegget for dem som skulle vært konfirmert nå i vår, har det vist seg nyttig å la dem lese, tenke og skrive noen tanker på skjerm hjemme i fred og ro innimellom. Dersom det lar seg gjøre praktisk og økonomisk, kan dette bli et fast innslag i konfirmantarbeidet framover.

Tydalingene

Når det er få konfirmanter i Tydal, ønsker de gjerne å være mest mulig sammen med selbyggene. Men noe er spesielt for Tydal: Hver vinter drar de på besøk til Kirkens Bymisjon i Vår Frue. Der får de møte gateprest Odd Halvor og hans menighet. Før påske har tydalingene en egen innsamlingsaksjon til støtte for Bymisjonens arbeid.

Foreldremøter

Åpenbart vil mange detaljer ved konfirmantåret avhenge av korona-utviklingen. Planen er å invitere til et første foreldremøte i forkant av leiren, med info og spørsmål. Foreldrenes bidrag gjennom konfirmantåret blir også et tema.

Praktisk læring

Religionens grunnelementer er «myte» og «rite». Eller, på norsk: fortellinger og ritualer. På bibelspråk heter det gjerne «Ord og Sakramenter». Heller enn pugging og tros lære er målet for konfirmasjonstiden at konfirmantene skal oppdage at de kristelige fortellingene og ritualene kan brukes til noe: nemlig til «livstolkning og livsmestring», for å bruke Kirkerådets slagord. Siden skolens kristendomsundervisning har krympet og konfirmantene ikke har gått på søndagsskole, må de først bli kjent med selve fortellingene i Nytestamentet. Det kan bl.a. skje gjennom «bibeldrama». Men deretter skal de eldgamle fortellingene aktualiseres. Til dette brukes gjerne «nåtidsdrama».

Gudstjenester

Noen synes det virker vanskelig å «komme i gang» som troende kristen. *Fake it 'till you make it!* er et godt triks. Troen handler ikke så mye om å ha de rette meningene. Men religionen og gudstjenesten kan sees som et «spill», der man må komme inn i spillereglene for å kunne bruke det til noe positivt i livet sitt. Det skjer trolig best gjennom aktiv deltakelse. Derfor får konfirmantene mye ansvar, både i vanlige gudstjenester, i lysmessen

Mange slags ballspill på KRIK-leir

Ikke bare for dem som liker idrett!

KRIK-leir før koronareglene.

og i egne spesialgudstjenester der de arbeider i «gudstjenesteverksteder». Dette kulminerer i konfirmantenes egen «prosjektgudstjeneste», som framføres kort før konfirmasjonsdagen. Ideen er å myndiggjøre konfirmantene og slippe dem til i alle oppgaver som ellers er forbeholdt prest, organist, og tekstleser. Det verste vi kan lære dem, er etter min mening at «dette er ikke du bra nok til å utføre. Kom deg ned i benken, der du kan reise deg og sette deg på kommando».

Andre aktiviteter

Konfirmantene skal også bidra på et menighetsarrangement utenom gudstjenesten. Det kan være et trosopplæringstiltak slik som LysVåken, Tårnagenter eller annet. Før påske foretar de en innsamlingsaksjon. Den kan sammenliknes med takkofferet i gudstjenesten: Utenom at det kommer penger inn, er den et rituale. Vi skal få inn i kroppen at det vi kaller vår eiendom, forvalter vi på vegne av Gud – dvs på vegne av alle mennesker og hele skaperverket. Et annet aktuelt spørsmål innenfor praktisk «livsmestring» er: Hva skal man foreta seg på fest? Forslag: Danse. En ettermiddag på våren kommer Selbu gammeldanslag sammen med Selbu trekkspillklubb og holder kurs i gammeldans.

Per prest

Å være kirketjener er en jobb som omfatter mange forskjellige arbeidsoppgaver. Her legger Ola brikke på ett av de nye bordene som nå er plassert bakerst i Selbu kirke.

Ola Dalheim viser her fram smittevernplakaten og flaske med såpe som er plassert ut på alle kirkegårdene.

Travle tider, selv om nesten ingenting skjedde i kirkene

Det har vært stillstand nesten over alt i samfunnet denne våren og forsommeren, så også i kirkene. Men likevel kan kirketjener og kirkegårdsarbeider Ola Dalheim berette om en travel vår.

- Det er merkelige greier og temmelig paradoksalt at våren faktisk har vært ei svært travelt tid for oss, selv om nesten ingen ting har skjedd av kirkelig aktivitet. Den årlige og vårlige stordugnaden på kirkegårdene måtte naturlig nok avlyses, men her må jeg understreke at folk jevnt over har vært svært flinke til å følge vår oppfordring om å stelle og rake ved sine nærmestes graver. Vi ba om at de måtte rake alt sammen i dunger som vi så ville fjerne, og det har også skjedd i stor grad. Så dette har gått veldig bra, og vi og representanter for kirkegårdsnemndene har så kjørt bort dungene, forteller Ola.

Mye ekstraarbeid

Han kan også fortelle at koronaen har medført mye ekstraarbeid ut fra veilederen for kirkene som ble utarbeidet av Kirkenes arbeidsgiverorganisasjon (KA). Her måtte det settes opp plakater omkring på alle kirkegårdene som fortalte besøkende hvordan de skulle forholde seg til smittevernreglene. Dessuten ble det satt ut flasker med såpe som var lett tilgjengelig, folk måtte ha med seg redskaper sjøl, og

toalettene og redskapsbuene måtte låses.

Begrenset antall benker og vannkanner

- I starten skulle det ikke settes ut benker, men nå er den regelen lettet på, slik at vi har satt noen benker, og dessuten har vi nå også satt ut et begrenset antall vannkanner. Disse har vi vasket hver eneste dag, og alt annet som vi har plassert ut til allmenn benyttelse, må også vaskes daglig. Men det virker som at alt har fungert bra på alle bygdas kirkegårder, sier kirkegårdsarbeideren.

Hele uka med plenslått

Etter en svært kald vår slo sommeren til for fullt i pinsen, og sommerarbeidet er for lengst i full gang på kirkegårdene. Fra skoleferiens start leies det inn fire skoleungdommer til jobb her, spesielt med plenslått, noe som er så omfattende på bygdas tre kirkegårder at det tar ei hel uke å få slått graset på både på Selbustrand, i Flora og ved Selbu kirke. Men graset vokser utrolig fort, og så er det bare å starte på ny runde. En voksen leies også inn gjennom sommeren, og i perioden fram til skoleferien er det frivillige pensjonister som tar seg av dette arbeidet. Her framhever Ola spesielt kirkegårdsnemndene som tar seg av organiseringen av dette arbeidet og gjør en fremragende jobb.

Det er i hvert fall sikkert at kirkegårdene i Selbu fremstår like fine og velstelte denne sommeren som i årene før.

Eivind og Børge i full sving med å bygge nytt redskapshus.

Dugnadsjobbing ga nytt, påbygd redskapshus

Den som besøker kirken på Stugudalen, vil registrere at en der har fått nytt redskapshus.

Dette arbeidet ble utført på dugnad i august i fjor, og her var det brødrene Eivind og Olav Birger Østbyhaug som støpte selve plata, mens den samme Eivind, sammen med Børge Hanssen, bygde ferdig det nye redskapshuset som en forlengelse av det gamle som

stod der tidligere.

Det er blitt et fint byggverk i stil med det som utgjør resten av kirkens bygg på Stugudalen, og kirkegårdsnemnda, som er ansvarlig for at alt er fint og velstelt rundt kirken og på kirkegården, er svært godt fornøyd med det arbeidet som er utført. For slik stor vilje til frivillig innsats er det all grunn til å sette pris på.

En liten pust i bakken med kaffe og mat gjør godt når en arbeider på dugnad.

Eirik Einum og Hilde Kirkvold, her i Stugudal kirke, håper situasjonen går seg til så en kan få vanlig aktivitet i kirkelivet i Tydal.

Korona og ressursknapphet preger kirkelivet i Tydal

Som det meste ellers i samfunnet, har det så vidt humpet og gått også innen kirkelivet i Neadalføret. Det meste har vært avstengt, og kun dagens digitale muligheter har åpnet for at kirken også kunne nå ut med budskapet og aktivitetene.

Koronaen har også i Tydal menighet gitt seg utslag i liten aktivitet på de fleste områder. Og menighetsrådslederen, Eirik Einum, sier til menighetsbladet at uten koronaen kunne en ha gjort ting annerledes enn det er blitt gjort, men at bygdefolket har forståelse for at det er blitt som det er blitt, og at ting ikke blir gjort.

Mangler sentrale nøkkelpersoner

Men ressursknapphet har også preget aktivitetene innen kirkelivet i Tydal. Av forskjellige årsaker er en for tiden uten flere sentrale nøkkelpersoner i organisasjonen, noe menigheten håper skal komme på plass etter hvert.

-Vi jobber hardt for å finne løsninger og håper at vi skal ha det meste på plass før sommerferien, sier Einum.

Gudstjenester er naturlig nok blitt avlyst også i Tydal i koronatiden, og dessuten er fire eller fem bryllup blitt utsatt eller avlyst i løpet av våren og sommeren. Men 5. juli blir det i hvert fall friluftsgudstjeneste på Brekka.

Pilegrimsvandring på Romboleden

På pilegrimsgården på Kirkvollen er det ikke full stopp i sommer, og Hilde Kirkvold forteller at hun vil lede den årlige turen på Romboleden fra Skardøra til Trondheim i dagene fra 18. til 27. juli. På gården har hun tatt i mot overnattingsgjester fra 2005 og begynte med disse vandringene i 2013, har selv gått distansen til Trondheim ti ganger. I 2017 etablerte hun pilegrimsgården som eget firma hjemme på Kirkvollen, og i 2018 åpnet hun så for å ta imot pilegrimer der. Men det er også åpent for andre som ønsker overnatting med «med bed and breakfast». Her har hun og Ingebrigt pusset opp og innredet til et hyggelig overnattingssted i sommerstuggu, både for pilegrimer og andre, og i vinter har hun hatt fastboende arbeidere som har jobba med strømlinja til Stokfjellet.

En danske og åtte norske

Når det gjelder sommerens pilegrimsvandring

Trivelige rom som er smakfullt innredet på pilegrimsgården på Kirkvollen.

Her tar vertinnen Hilde mot pilegrimer på Kirkvollen.

fra Skardøra til Trondheim, blir det ni personer som blir med på den, inkludert henne selv. I utgangspunktet var det denne gangen bare norske deltakere, men etter som Danmark har lempet på reisebestemmelsene, er det nå også en dansk pilegrim som har meldt seg på.

På vandringen fra Skardøra til Trondheim overnatter pilegrimene på pilegrimsgården på Kirkvollen, deretter i Spongton i Gressli, så i Folkvang i Flora, på menighetshuset i Selbu, på Peder Morset Folkehøgskole, i Mostadmark kapell og til slutt på gården på Vikhammer søndre før den siste etappen inn til Trondheim og Nidarosdomen.

Økoturismebedrift

-Vi har investert 1,7 millioner i pilegrimsgården,

og omsetningen har ligget på mellom 300 000 og 400 000, noe vi håper vil øke i årene som kommer. Men å holde på med dette er i hvert fall et fint supplement til annen jobb. Vi driver pilegrimsgården som en økoturismebedrift der vi satser på kortreist mat og økologiske varer ellers. Her vil jeg rose Coop Prix i Tydal som nå fører mye økologiske varer, noe vi setter stor pris på. For vi skal jo slett ikke kjøre til byen for å handle økologisk, sier Hilde Kirkvold som også har brukt koronatiden til å registrere alle gjenstander i Stugudal kirke, blant annet en flott messinglysestake som skal ha stått i den gamle tydalskirke, og som altså må være fra tida før 1696 da Tydal kirke på Aune ble bygd. Altså må den ha stått i den gamle kirke på Kirkvollen.

Sommergudstjenester i friluft

Det blir tre friluftsgudstjenester i Neadalen i sommer. Den første er på Brekka bygdetun i Tydal 5. juli kl. 11.00. Etterpå kan man kjøpe kirkekafe inne i stuggua eller gå og se på dyrene. På Olsok-dagen 29. juli er det som vanlig gudstjeneste på kirketomta i Børdalen. Etter gudstjenesten blir det musikk, kanskje med flere trekkspillere. Grendalaget Håpet står for salg av kaffe og brød. Ta med stol. Den tredje friluftsgudstjenesten er på kirketomta på Kirkvollen. Der blir det også barnedåp. Salg av kirkekafe og brød ved Kirkvollen Pilegrimssenter.

I ferietiden har prestene fått beskjed om å redusere virksomheten slik at gudstjenestene kan betjenes av dem som er på jobb lokalt. Men døden tar ikke ferie, og det kan hende det kommer en vikar fra Stjørdal for å forrette gravferd i dalføret innimellom.

KONFIRMASJONSDAGER 2021 SELBU OG TYDAL

Lørdag 15.05.2021 Tydal kirke

Lørdag 22.05.2021 Selbu kirke
Øverbygda

Søndag 23.05.2021 Selbu kirke
Innbygda/Vikvarvet

Lørdag 29.05.2021 Selbustrand kirke
Selbustrand

Søndag 30.05.2021 Selbu kirke
Mebond

Høstens konfirmantjubileum

Til deg som er født i 1955: Du ble konfirmert i 1970 og er dermed 50-års konfirmant i år.

På tidlig høsten inviterer menighetene til feiring med gudstjeneste, middag og samvær. Eventuelle partnere er selvsagt også invitert. Arrangementet gjennomføres med forbehold om gjeldende smittevernstiltak på det aktuelle tidspunktet. Nedenfor finner du navnelistene fra kirkeboka. Noen har riktignok skiftet navn siden den gang, mens andre er falt fra.

50-års konfirmanter i Tydal

Konfirmantjubileet i Tydal feires søndag 20. september, med gudstjeneste i Tydal kirke kl. 11.00 og påfølgende festsamvær. Det blir lagt ut mere informasjon om arrangementet på hjemmesiden www.selbumenighet.no

Konfirmanter 28. juni 1970 Tydal kirke

Bjørn Johan Bjørgen, Fred Berggård, Idar Oliver Aspen, Ola Græsli, Ole Jonny Østby, Per Bjarne Sesseng, Stein Magnar Berre, Alison Martine Østby, Anne Elisabeth Græsli, Brit Østby, Grete Sollien, Ingfrid Viken, Ingrid Østby, Irene Sørkjerd, Jenny Hilmo, Mari Nordfjell, Mary Ingeborg Aas

50-års konfirmanter i Selbu

Søndag 13. september arrangerer menigheten gudstjeneste kl. 11.00 med påfølgende festmiddag og sosialt samvær på menighetshuset. Det er dannet en komité som vil bidra i planleggingen. Arrangementet koster kr 300,- pr person. Påmelding skjer til Kirkestua tlf. 73 81 69 00.

Konfirmanter 7. juni 1970 Selbu kirke

Alf Roar Slind, Arnt Olav Flønes, Asbjørn Idar Fuglemsmo, Bjørn Nervik, Bjørn Arne Kulset, Egil Arne Eidem, Einar Ingemar Hov, Håvard Inge Aftret, Jan Ove Evjemo, John Tørum, Lars Arne Bårdsgård, Peder Einar Slind, Per Tore Johnsen, Stein Erik Aftret, Svein Morset, Torbjørn Hoem, Birgit Gunnveig Rostad, Brit Mari Guldseth, Brit Sissel Kjøsnes, Bjørg Kulseth, Grete Skjøstad, Gunn Tove Stai, Gunni Solem, Gunnveig Kristin Garberg, Guri Janni Trondsetås, Guri Synnøve Punde, Ingrid Kjøsnes, Mabel Johanne Sesseng, Marit Hårstad, Mai Synnøve Eidem, Sigrid Kristine Guldseth, Sissel Hårstad, Siv Ødegård

Konfirmanter 14. juni 1970 Selbu kirke

Aage Kjeldstad, Bjarne Vollset, Eilif Uthus, Einar Arve Hammerhaug, Gunnbjørn Uglem, Inge Jostein Kulset, Jan Edvin Kulset, Odd Olav Alseth, Olav Torstein Uthus, Per Olav Klinge, Steinar Kåre Hammer, Anne Jorunn Ørås, Aud Rød, Grete Stokke, Hildur Granerud, Inge Karine Storflor, Ingeborg Margret Setseng, Jorid Anette Sandøy, May-Britt Stokke, Reidun Evjen

Gaver til menighetsbladet

konto 4285.07.93071

Jon Tomas Stokke m/fam 100,- Ragnar Kyllø 200,- Tor Flønes 200,- Kirsten Heide Sørli 150,- Henny Brit og Birger Kulset 200,- Tone Flakne 200,- Siri Anna Kirkvold 300,- Gunbjørg Vollan 100,- Ingrid Velve 200,- Bodil A. Eggen 200,- Lill K.K. Fuglem 100,- Solfrid og Leif Jensen 200,- Liv Buland og Carsten Høeg 200,- Kjellrun Lillestokke 200,- Eva Løkken og Oddstein Rygg 200,- Unni og Terje Gulbrandsen 300,- Heidi Garberg 200,- Anna og Ole Einar Aashaug 200,- Kari og Per Uglem 200,- Åsta og Jardar Sandstad 200,- Eli og Arvid Ulseth 200,- Gerd Marit Stokke 200,- Jorunn og Olav Sand 200,- Mary og Tormod Sæther 200,- Mariann og Svein Langås 200,- Gunn Leikvoll 200,- Tora og Jens Hilmo 200,- Bodil og Jon Olsen 300,- Hjørdis Hegseth Engan 200,- Eivind Østbyhaug 200,- Anne og Helge Kjøsnes 200,- Else Mari og Per Inge Aftret 200,- Astrid Pedersen og Bjørn Furan 200,- Eva og Dagfinn Ekker 200,- Beret og Peder Krogstadmo 200,- Ole Fiske 200,- Trond Kåre Langseth 200,- Johan Alfred Skogan 200,- Inger Jorid Almaas 300,- Gogo Dragsten 200,- Halvard Kulseth 200,- Guri og Reidar Kulset 200,- Astrid og Erling Stangnes 200,- Margit Johannesen 250,- Tord Brynjar Holten 200,- Turid Østbyhaug 100,- Jenny Moen 200,- Anny og Per Magne Siraas 200,- Svein Ivar Marstad 200,- Klara og Magne Balstad 200,- Gunn Kari Nytrøen og Per Johny Norlen 300,- Oddbjørn Skjærvik 200,- Anne og Gisle Kjøsnes 200,- Oddlaug Flønæs 250,- Harald Krogstad 200,- Randi Renå 200,- Gunn Marit Bondahl 300,- Ragnhild Kjøsnes 200,- May Ingunn Kulseth 200,- Hjalmar Løvli 600,- Bodil og Odd Ivar Wærness 200,- Eva Trondsethås 200,- Ingfrid og Kolbjørn Kolset 200,- Thomas Engan 300,- Marie Hovland Hofslie 200,- Ann Karin Haug 200,- Reidun og Ola L. Aune 300,- Svein Unsgård 200,- Anne og Ståle Selboe 300,- Kari Haugan 200,- Karin Langli 150,- Nina Fure Gulseth 200,- Aslaug og Tor Korsvold 200,- John Hegseth 200,- Ragnhild Hogstad 200,- Liv Overvik 200,- Anonym 300,- Jon Magnar Marstad 200,- Gerd og Sverre Lunden 200,- Bjørg og John O. Evjen 200,- Rigmor og Magne Warmdal 200,- Per Jensen 200,- Nelfrid og Ola Engan 200,- Inge Høiby 100,- Inger og Leiv Uglem 200,- Karin Sandsæter 300,- Målfrid og Kjell Uthus 300,- John Ornæs 300,- Johanna Østby 200,- Kirsten og Harry Størseth 300,- Hilde og Ingebrigt Kirkvold 300,- Turid Kvello og Olav Kyllø 200,- Målfrid og Helge Welve 200,- Bjørg Else og Lars Bårdsgård 200,- Turid og Kjell Kulsetås 300,- Aud Haave Moen 200,- Edel Guldseth 100,- Maret og Steinar Engan 200,- Asbjørn Pedersen 200,- Solrunn og Ingebrigt Kulset 200,- Jorunn Evjen Kallar 100,- Paula og Olav Birger Østbyhaug 200,- Anna Ingdal 200,- Oddmund Granås 100,- Ola Morten Eidem 100,- Helga og Georg Trondseth 200,- Odd Gunnar Voldset 200,- Eva og Arne Korsvold 200,- Magnhild Torstensen 200,- Kåre Høgli 200,- Gunnar Sørmo 200,- Inger Helene Jørgensen 200,- Inger Helene Jørgensen 200,- Inger Alset og Arnt Ivar Guldset 300,- Petrine Guldset 200,- Magne Eidem 200,- Jostein Grolid 150,- Solveig og Gunnar Fuglem 200,- Grethe Øren 200,- Ane Jorunn Trondsetås 200,- Bergljot Velve By 200,- Helga og Egil Rømo 200,- Per Inge Bjørling 100,- Anonym 100,- Marit og Gunnar Jarle Drivvold 300,- Borghild og Børge Hanssen 200,- Aud og Ivar Kulseth 200,- Eli og Hans Olav Sørensen 200,- Maj Engum 250,- Bersvend Græsli 250,- Peder Norbye 250,- Karen Bergehaug 200,- Olga og Joar Forbord 200,- John Stamnæs 200,- Inge Bjerken 200,- Maja Kjøsnes Bruheim 200,- Brit Helen Velve Frøseth 200,- Anne Elverum 100,- Bjørg Kari Tørum 200,- Helen Guldseth og Asbjørn Uglem 300,- Tove og Jens Arne Kvello 200,- Liv og Ivar Sundal 300,- Jon Olav Rognebakke 150,- Mari og Narve Rognebakke 250,- Jon Ivar Hoem 200,- Solveig M. Bondahl 200,- John Hårstad-Evjen 200,- Solveig Brekke og Stein Trondseth 300,- Else Marie Bjørnhaug 150,- Liv Solfrid og Bård Ole Rolseth 200,- Jorid og Kjell Moslet 200,- Torill og Per Snustad 200,- Egil Rømo 200,- Marit Grendstad 200,- K.F. Seim og Ø. Endresen 200,- Åse Aftret 200,- Sigrid og Joralf Østby 200,- Ole Kristian Røset 200,- Dagfinn Næss 200,- Solveig og Ola Kulsetås 200,- Anne Mari Storrrønning 200,- Anne Nykkelmo Jenssen og Svein Jenssen 300,- Anne-Grethe og Gunnar Møllenhuis 200,- Ann-Mari og Sverre Aas 200,- Edith og Ragnar Endresen 200,- Marte og Otto Uthus 200,- Ola L. Rolseth 300,- Bjørn Toralf Aune 200,- Elin og Per Morten Storhaug 200,- Haldor Sesseng 200,- Karen P. Fuglem 200,- Mari og Asbjørn Opphaug 200,- Anne og Jon Megård 200,- Inger Else og Per Olav Velve 200,- Åsta Skurseth 200,- Jon Olav Kjøsnes 500,- Karen Svendsen 250,- Helga Oline Hesjedal 150,- Narve Setsaas 200,- Petrine Kulseth 200,- Grete og Jostein Lien 200,- Bjarne og Ingrid Grøtte 200,- Inger og Jan Bj. Kulset 200,- Margit Simonsen 200,- Ingrid Eidem 200,- Oddrun og Per Inge Nordaune 200,- Haldis Balstad 200,- Brit og Per Alfred Aune 200,- Aud Ness 200,- Petrine og Terje Korsvold 300,- Liv Marit og Rudolf Lorentzen 200,- Anonym 200,- Olav Bergehaug 200,- Eldbjørg S. Horven 150,- Gjermund Guldseth 200,- Solveig og Kolbein Stene 200,- Liv Lien 200,- May Grete og Gunnar Jarle Slind 200,- Gerd Paula Slind 200,- Kari og Olav Håbjørg 200,- Solveig og Kjell Aune 200,- Inger Granby og Åge Sandvold 200,- Karin Fuglås 200,- Anonym 200,- Brit og Svein Arne Guldseth 200,- Arne Eggen 200,- Solveig Hårstad 200,- Aud Morset 200,- Kåre Hilmo 300,- Ingrid Kjøsnes 200,- Ivar Jensen 200,- Ingebjørg Ressem 200,- Anonym 200,- Ingrid Helgemo 200,- Ingeborg Leistad 200,- Mary og Oddbjørn Sesseng 200,- Inger og Oddmund Flønes 300,- Klara og Ola I. Hårstad 200,- Julie Østby 100,- Evelyn og Ola Stamnes 200,- Grete og Ivar Lien 200,- Kari Hegge 300,- Gunvor Sonstad 200,- Brynjulf Kværnmo 300,- Karen og Magne Oldervik 300,- Liv og Arvid Osen 200,- Sigrun og Ola G. Guldseth 300,- Mary Siim 200,- Tove og John-Frode Stokke 200,- Paul Borseth 200,- Ivar Arne Øverbø 200,- Kjell og Svein Jørgensen 500,- Marianne Bjørling 200,- Jon Eggen Sæther 200,-

Gaver til Selbu menighetshus

konto 4285.07.91907 / Vipps 610818

Lars Esten Stokke 200,- Mildrid og Ola Fuglem 200,- Diakoniutvalget i Selbu 5000,-

Takk!

Slekters Gang

SELBU

Døpte

01.12.19	Jens Geving
01.12.19	Vilde Løvseth Solem
01.12.19	Kristian Martinus Sundlisæter
01.12.19	Marit Josephine Sundlisæter
08.12.19	Leander Fuglem Megård
19.01.20	Magnus Hoem
19.01.20	Ingrid Olsen (1)
16.02.20	John Fremo Ødegård (6 og 7)
16.02.20	Ada Otnes (4 og 5)
16.02.20	Linus Solem (2 og 3)
09.05.20	Mie Mathea Brauten-Olsen
10.05.20	Jørgen Mjåland Aas
10.05.20	Mari Moslet Eidem

Vigde

22.02.20	Ingrid Ystmark og Erik Reitan
----------	-------------------------------

Gravlagte

29.03.19	Stein Gisle Olsen
27.11.19	Gerd Kjøsnes
03.12.19	Ole Bergemo
03.12.19	William Erlandsen
19.12.19	Bente Hjørdis Evjen Lien
07.01.20	Gunnar Alsethaug
10.01.20	Halbjørn Velve
24.01.20	John Ragnvald Tuset
04.02.20	Ingebjørg Slind
11.02.20	Ivar Kristian Fuglem
18.02.20	Ola Kulsetås
28.02.20	Karl Magnus Bjørling
06.03.20	Brynhild Nervik
27.03.20	Mons Arve Eidem
30.04.20	Gerd Moen
26.05.20	Petrine Guldseth

TYDAL

Døpte

02.02.20	Selma Horven
02.02.20	Endre Østby
22.03.20	Ingar Horven Grendstad

Gravlagte

03.01.20	Thorleif Kirkvold
10.01.20	Ragnhild Aune
10.01.20	Kjell Græsli
17.01.20	Ingeborg Olaug Berggård
21.02.20	Reidun Øverås
16.04.20	Paula Jorid Østbyhaug

1

Send oss gjerne bilder fra
dåp og bryllup for å bruke i
menighetsbladet til
kirken@selbu.kommune.no

2

3

4

5

6

7

KIRKEKALENDER

JUNI - DESEMBER

28.06. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth.

05.07. GUDSTJENESTE

Brekka Bygdetun kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.

26.07. GUDSTJENESTE

Selbu sykehjem kl. 12.00
ved Per Kvalvaag.

29.07. OLSOK-GUDSTJENESTE

Børdalen kirketomt kl. 18.00
ved Per Kvalvaag.
Musikk ved Brynjar Dahlø.

09.08. PILEGRIMSANDAKT

etter vandring gjennom Skardøra
Stugudal kapell kl. 18.00
ved Beatrice Vall.
Salg av varmmat og saft.

16.08. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.

23.08. FRILUFTSGUDSTJENESTE

Kirkvoll kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.

05.09. KONFIRMASJONS- GUDSTJENESTER

Tydal kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.
Flora kapell kl. 13.30
ved Per Kvalvaag.

06.09. KONFIRMASJONS- GUDSTJENESTER

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.
Selbu kirke kl. 13.00
ved Per Kvalvaag.

13.09. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

med 50-årskonfirmanter
ved Hilde Guldseth.

19.09. KONFIRMASJONS- GUDSTJENESTER

Selbustrand kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth.
Selbustrand kirke kl. 13.00
ved Hilde Guldseth.

20.09. KONFIRMASJONS- GUDSTJENESTER

Selbu kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth.
Selbu kirke kl. 13.00
ved Hilde Guldseth.

20.09. GUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 11.00
med 50-årskonfirmanter
ved Per Kvalvaag.

27.09. HØSTTAKKEFEST

Selbustrand kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med utdeling av
4-årsbok.

27.09. KORKONSERT

Selbu kirke kl. 18.00
«Cantus»

04.10. MISJONSGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth og Selbu
Misjonsforening.

18.10. HØSTTAKKEFEST

Selbu kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med utdeling av
4-årsbok.

25.10. HØSTTAKKEFEST

Tydal kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste.
Utdeling av 4-, 5- og 6-årsbok.

31.10. LØRDAG. HALLOWEEN I KIRKA

Selbu kirke kl. 18.30
Familiegudstjeneste med utdeling av
6-årsbok.
Opplegg i Selbu Menighetshus på
forhånd.

01.11. ALLEHELGENSDAG

Tydal kirke kl. 12.00
Gudstjeneste.
Selbu kirke kl. 16.00
Gudstjeneste.

15.11. DÅPSDAGSHILSEN

Selbu kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste.

29.11. LYSVÅKEN-GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 12.00
Familiegudstjeneste.
LysVåken-barna deltar.

06.12. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 15.00

06.12. LYSMESSE

Selbu kirke kl. 18.00
ved konfirmentene og Per Kvalvaag/
Hilde Guldseth.

08.12. KONSERT

Selbu kirke kl. 18.00
Konsert Selbu korensemble.

12.12. JULEKONSERT

Tydal kirke kl. 18.00
ved konfirmentene, Kor Magnon og
Kulturskolen.

13.12. KONSERT

Selbu kirke kl. 18.00
Konsert ved Selbu musikkråd.

**Med forbehold om endringer –
se Selbyggen**